

FONT: **Centre de Documentació de l'Orfeó Català** © Tots els drets reservats

[Correspondència entre Baltasar Samper i Francesc Pujol]

DALPENS

Lamper

Barcelona 5 setembre 1933.

Estimat amic: He rebut avui una altra postal seva. Moltes gràcies per la Suite de Telemann. Després de moltes setmanes d'esperar el paquet que havíem demanat a Alemanya, fa pocs dies arribà. Així, ja no caldrà utilitzar el material de vostè; però com que ara em pot passar el mateix fracàs amb la Simfonia Italiana, de Mendelssohn, que hauria de tenir la setmana vinent, en lloc de deixar-me la Suite, voldrà deixar-me la Simfonia, si cal? Ara ja procuraré prevenir-me amb més temps. Els materials de Telemann potser han tardat un mes i mig, i amb això ja he escarmentat. Perdoni la nova molèstia.

Ahir li vaig escriure i li deia la composició de l'orquestra per al dia 25. Si les combinacions que li jo li suggeria l'amoïnen, deixi-ho córrer i faci les instrumentacions per als ll instruments només. Avui li he enviat una obra d'En Lambert per si vol donar-li un cop d'ull. Amb aquesta obra i amb les cançons de vostè i d'En Fornells, penso que podem fer l'hora de música i omplir la sessió que cada dilluns és dedicada als catalans absents. Aquestes sessions tenen un gran èxit. Hem rebut cartes de Nova York i ens diuen que senten perfectament els concerts amb aparells de 4 làmpares, construïts per amateurs.

Li agraeixo l'interès per la meva família. Encara els tinc a Alps i la meva intenció és que la noia gran i un dels nois hi passin l'hivern. Com que ja semblava que feia massa temps que no teníem res de nou, l'Enric, que abans d'anar a fora s'havia trencat el dit gros de la mà dreta, als pocs dies d'ésser a Alps es va trencar la clavícula esquerra. Em telefonaren una nit a les 10, donant-me compte

R2253

de l'accident, l'endemà el portarem a Barcelona, i no li dic el tràmol que tot això representà. Jo no li havia dit res, perquè ja arribo a donar-me vergonya d'haver d'explicar sempre coses desagradables.

Aprofiti bé la fresca i el repòs, saludi la seva senyora i rebi una forta encaixada del seu afm. amic i S.

R. Lluís

Alpens, 1er agost 1954.

Mestre Francesc Pujol

Tremp

Estimat amic:

Aquests primers dies
d'estar aquí dalt
m'he pres tan a pit
aiçò del repòs que
ni una carta he
escrit, però ja m'es-
tic tan cansat que
em posaria a viat
malalt dels nervis.

Es veu que massa
vafància no em convé
i avui em pòro a
treballar.

Em sembla que
l'estada en aquestes
muntanyes em farà
bé. He recobrat la
gana de del primer
dia i, menjant
mol, he pait sem-
pre bé sense prendre
tantes dosis de me-
dicament. Penso que
é bon senyal i es-

tic molt content.
almenys que el
sacrifici sigui apro-
fitat.

Espero que tant
vostè com la seva
senyora estan bé.

No altres, resolt ja
l'accident del Jordi,
no tenim cap nova
desgràcia que ha-
mentar, q. a d.
a veure si podrem
passar en pau el

que resta d'estiu.
Ja li escriviré
sovint i m'apada-
ria també rebre
noves seves.

Molt records
del de casa i una
encaixada cordial
del seu p. i amic
afm.

A. J. sempre

Alpens 24.8.34.

Estimat Mestre Pujol:

He rebut amb molta alegria la seva carta del 19. Ja veig que ha aprofitat bé el temps, i no li he dir amb quina impaciència espero llegir el seu treball. Realment, és ben bé hora de demostrar la gran curadada que sovint ens volem fer empassar els micòlegs quan s'ocupen d'aquestes matèries. Jo no estic prou preparat per opinar, però

qualsevol que sigui una mica músic, ha de rebre amb confiança certes afirmacions i s'ha de sorprendre que les facin amb tant d'aplom. Sobretot després d'haver sentit les transcripcions que il·lustraven aquella conferència que vostè es deixa perdre, el meu escepticisme ha augmentat molt, i ara ja no vull saber res de la música medieval, tal com ens la serveixen, almenys.

Ara, me en sembla

que Vostè s'ha ficat en
un mal negoci. Ja
es pot preparar! Aques-
ta gent formen una
mena de maçoneria
que el jutjarà molt
severament, i ja es
pot disposar a sentir-
se'n de tots colors.

A menys que, encas-
tellats en la seva im-
posant ciència, optin
per callar i cobrir-lo
olímpicament de
menyspreu...

Li envejo el bon
temps que vostès han
tingut. Aquí tot el

mes ha plogut i truat
i ha fet un fred que
ens ha obligat a posar-
nos roba d'hivern i a
estar molts dies a
casa. Encara no s'ha
estabilitzat el bon temps
i estem esperant, de
lluna en lluna, que
vulgui canviar.

La meua gent
estan tots bé. Fins
he tingut una gran
alegria quan una
de les nebrades que
la meua filla anà
a Barcelona a fer-se

el nenno, En Reventós (2)
lleparinnà atentament i
digué que no podia ha-
ver quedat millor dels
dos pulmons. A final
d'any ja donaran per
acabat el tractament,
i fins dir que d'any
a un any i mig
pot casar-se. Això
haurà estat una gran
victòria que em res-
cabala de tants sa-
crificis com he fet
i de tantes angúnies
passades.

Jo, en canvi, no vaig
gus bé de l'estómac.
Els primers dies de
repòs m'afinaren i
vaig pensar que real-
ment millorava, però
quan, seguint els con-
sells del metge, he
provat d'intensificar
el menjar, ho he par-
sat malament. La
darrera crisi, que
encara no ha pas-
sat del tot, ha
estat més forta que

cap i m'ha obligat a
tornar al règim rigorós
del principi. Quan torni
a Barcelona, penso venir
un altre metge, per
més que no em faig
gaires il·lusions i
començo a venir-li
clar. De totes passa-
des, però, no li ha
dubte que he guanyat
molt d'estat general.
Les darreres setma-
nes passades a
Barcelona vaig arri-
bar a un estat de

debilitat que em preocupava
molt. Em sentia del tot
exhaustat, sense força, ni
física ni moral, i aquí
això ha desaparegut i
sóc un altre. Fins em
trobo fort i voltaria tot
el dia, si no fos que
m'he imposat el repòs,
i només em permeto
una passejadeta per la
carretera a posta de sol.
A casa em passa molt
bé el temps amb les coses
que em vaig portar per
fer, i és un goig el
treballar aquí, prop d'un
balcó que té una vista
esplèndida. Ara em

(3)
disposo a recollir
algunes cançons. Hi ha
una vella al poble
que em sembla que
m'ha de saber moltes.
Ja podia haver-ho fet
abans, però li confesso
que no he estat d'hu-
mor per anar a
veure gent. El que he
recollit és una dansa
que aquí pretenen és
pròpia d'alpens. Ja
la veurà.

Em sembla que
ja és hora d'acabar.

No sé que ho fa, que
m'embalo tan fà-
cilment a donar-li
sempre aquestes llan-
ces.

Tots els de casa
els saluden ben
afectuosament i li
envia una cordial
encaixada el seu
amic

O. Sempere

Alpens, 3.8.35.

Molt estimat amic: He rebut la seva postal,
des d'Andorra, que li agraeixo.
La setmana passada vaig anar alguns
dies a Barcelona, però diumenge vaig tor-
nar a Alpens, a passar-li una setmana
més, si vostè no li té inconvenient.
El temps no ha estat gaire bo, però a mi m'ha
provat molt l'estada. Aquest estiu he perdut
bastant pes, i just amb els 10 kg que
he passat aquí dalt, he recuperat un psi-
to i mig. Es clar, sense fer res, ni a penes
anar a passeig, i fent-me la il·lusió, per
uns dies, que no tinc mal-de-caps, "me
luxe el pelo", com diuen els castellans.
Mara me tornarem a començar la batalla
aviat. I em sembla que aquest hivern serà
força agitat. Allò de la Radio va
madurant, i darrerament em digué el
director que el mes d'octubre volia
començar el concert; no cal dir la
fina que em donaria això. A vostè ja
puc dir-li, a l'orella, que estic una
mica esverat, perquè tinc gran consciència.

cia que la meua capacitat per aquesta feina
 és més que problemàtica; però, després de
 pensar-m'hi molt, arribo a la conclusió
 que tanmateix si no la faig jo, no la
 farà un altre, i això m'ha decidit a accep-
 tar-la. M'explicaré; en Córdoba no crec que
 tingui un gran interès a fer concerts d'or-
 questra, sinó que el seu desig és que jo faci
 alguna cosa a R. B. Ho provaré i, si no
 n'hi ha, sempre seré a temps de retirar-me.

El meu propòsit és començar un conjunt
 d'uns 40 músics i no sortir gaire, de mo-
 ment, del repertori clàssic. Us diré com
 he projectat els primers programes, a veure
 si us sembla. Sessions d'una hora
 de durada, aproximadament, que em penso
 que amb tres obres quedaran plenes.

Un programa { Concerto, en re men. (2 violins) — J. S. Bach
 { Ifigènia - Obertura — Gluck
 { Simfonia IV (Italiana) — Mendelssohn

Un altre { Concerto, en si b (piano) — Mozart
 { Anacleto - Obertura — Cherubini
 { Simfonia IV — Schumann

Un altre { Concerto grosso, en re — Handel
 { Fidelio - Obertura — Beethoven
 { Simfonia, en sol men. — Mozart

¿Quin efecte li fa això?

(2)

Amb el sindicat encara no hem arribat a un acord respecte la rebuïda de l'anti-
fes, però la que vaig presentar an en
Còrdobès, que és la que pagava gran
feia concerts a Ràdio Associació, li
sembla barata, com a diré que enen
més que les que pagava al meu an-
tecessor. Ja veurem que en sortirà de
tot plegat.

Desitjo que la pròxima forsa encara
els dies que passarà a Tremp. Rebir
les salutacions més afectuoses de la
meua família, amb una cordial
encaixada del seu amor
A. Camps

M'oblidava de dir-li que vaig veure
Mr. Anglès i, segons assegura, el
francèsat congrés de Muscologia
se celebrava, finalment, a Barcelona
l'any vinent. En parla del seu desig
d'encarregar-li a vostè la secció de

Folklore i vaig indicar-li que li escrivís
a Tremp. Diu que el V. Fumol s'encarrega
de la secció de gregorianisme, i que foran
venir ~~de~~ benedictins alemanys i france-
sos per tal de fer-los unir en una
mena d'abrigo de Vergara. Mr. Anglès
està ple d'entusiasme, però el sent és
que no tenen una persona. En canvi,
en la mateixa nit ha aconseguit ja
10,000 pel primer treball de pre-
paració del concert de l'^{ta} V. Internacio-
nal de M. C.

Alpens 23 agost 1955

Molt estimat amic: Fins fa pocs dies no vaig poder decidir-me a venir a Alpen a ~~reposar~~ una mica. Tots els de cara ja hi eren des de primers de mes, però jo fins dimarts porrat no vaig poder partir. No podria fer gaire el gaudir ennuany. La setmana entrant baixaria uns dies a Barcelona i l'altra, si pué, la passaria també a Alpen.

Com a vostre li passa, els primers dies que m'he trobat aquí dalt, amb la transició tan sobtada de la trepidació continua a la inactivitat absoluta, he tingut un atac de marea (ja ho ven. fins avui no he pogut decidir-me a enviar-li un mot). Però el que em manca és la son. Ni de dia

ni de nit no puc aconseguir de
dormir passablement. Si dormo tres
hores, durant la primera meitat de
la nit, ja em puc donar per sa-
tisfet, i això m'agrada una
mica. Suposo que em dura l'excitació
del, darrers dies abans de partir
de Barcelona, que no em trobava gai-
re bé, i segurament els bons aires i
la calma d'aquí dalt em refaran
aviat.

— I a vostè, com li prova?
Què ha escrit de música? Cal
que porti alguna cosa nova a la
butaca.

amb saluts afectuosos de
tots per a la seva senyora i vostè,
rebi una cordial abraçada del
seu amic amic;

B. / sempre